

Šmarnice 2020

Marjeta Cerar: Največji dar

24. maj: PRAZNIK DOMA IN V ŽUPNIJI

Polona nam je v prejšnji zgodbi predstavila njihovega župnika, ki je res nekaj posebnega. Je zelo pameten in vse dela z velikim veseljem. Pri verouku so ga otroci vprašali, zakaj je postal duhovnik. Povedal jim je zgodbo, kako je kot študent medicine šel v Zambijo na poletno prakso. Tam je hudo zbolel. V sanjah se mu je prikazala Marija in mu rekla, da še ne bo umrl. Takrat se je odločil, da bo postal duhovnik. Za svoje geslo si je izbral stavek: »Ves tvoj!« ter tako vse svoje življenje in delo posvetil Mariji.

24. maja praznujemo velik Marijin praznik: praznik Marije Pomočnice kristjanov ali Marije Pomagaj. Vse zgodbe, ki sem vam jih že povedala, so povezane z njo. »Marij Pomagaj« - vzklik vsakega, ki Mariji zaupa, jo prosi in se ji zahvaljuje. Na ta dan je še posebej slovesno na Brezjah. Praznično pa je tudi v drugih cerkvah, ki so posvečene Mariji.

Tudi v naši župniji imamo cerkev, ki je posvečena Mariji, in sicer Mariji Vnebovzeti. Ta praznik praznujemo vsako leto 15. avgusta in je največji Marijin praznik. Spominjamo se, kako je Jezus vzel Marijo v nebesa in jo okronal za kraljico nebes. Dal ji je nalogo, da skrbi za vse ljudi na zemlji in za nas posreduje pri Bogu.

Lani pa je bil na ta dan za našo družino prav poseben dan in res velik praznik. Bila je nedelja in našega Jošta smo nesli k svetemu krstu. Maša je bila res slovesna. Mami, očka, mali Jošt ter teta in stric, ki sta bila Joštova botra, so prišlo skupaj z župnikom v sprevedu v cerkev. Medve z Lučko sva peli, Maks je ministriral, Jaka pa je sedel skupaj z babi in dedijem v prvi klopi. Vsi smo bili lepo oblečeni, še posebej Jošt. Med mašo sem pozorno opazovala in poslušala, kaj se dogaja. Župnik je v pridigi večkrat poudaril, kako velik praznik je ta dan in kako pomembno je zaupati Mariji. Za zgled je postavil našega Jošta, ki sta mu molitev in prošnja k Mariji pomagali, da je danes z nami in da lahko s svetim krstom postaja član Cerkve, Božji otrok in Jezusov prijatelj. Jošt je mašo prespal, in ko ga je župnik obilil z vodo in nad njim izgovoril besede: »Jošt, jaz te krstim v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha,« se ni dal motiti in je spal naprej. Prespal je tudi, ko ga je župnik mazilil na prsni in ga pokril z belim prtičkom. Na koncu svete maše je župnik Jošta, vse, ki smo bili pri maši, in ves slovenski narod posvetil Mariji. Zmolil je posebno molitev in nas blagoslovil z blagoslovljeno vodo. Po maši smo se družili pred cerkvijo. Očka in mami sta šele takrat spoznala, koliko ljudi je molilo za Jošta in njegovo zdravje. Oba sta se vsem iskreno zahvalila za njihovo podporo in molitve. Mali Jošt pa je ta dan v dar dobil toliko križkov na čelo, da se jih sploh ni dalo prešteti.

Popoldne smo praznovali še doma. Pri torti se nam je pridružil župnik. Joštu je v dar prinesel kamenček, na katerem je bila Marijina slika. Rekel je, da ga je kupil v Sveti deželi, to je v deželi, kjer je živel Jezus. Hranil ga je za posebno priložnost. In Joštov krst je bil ta posebna priložnost.

Zvečer sem bila zelo utrujena. Ulegla sem se zraven mame, ko je ravno hranila Jošta. Stisnila sem se čisto blizu njiju in zavonjala poseben vonj.

»Kaj tako diši?« sem vprašala mami.

»Poduhaj Joštovo glavo.«

Res sem jo in dišala je po nečem tako lepem in sladkem. Mami je rekla, da je to narda, posebna rastlina, ki raste v deželi, kjer je živel Jezus. In da je tudi Jezus dišal tako.

»O, potem pa Jošt diši po Jezusu,« sem rekla. Mami je pokimala in dodala: »Vsi, ki smo Jezusovi prijatelji, dišimo po njem in njegov vonj širimo še med ljudi.«

Naloga:

Doma vprašaj starše, kdaj si bil krščen, in kdo je tvoj zavetnik v nebesih.